

Posudek oponenta bakalářské práce

Autorka práce: Tereza Česká

Autor posudku: Jiří Koubek

Práce Terezy České si klade za cíl porovnat euroskepticismus české ODS a britských Konzervativců. Po formální stránce je práce v pořádku. Výzkumná otázka je formulována jasně (*Cílem bakalářské práce bude odpovědět na otázku, zda dochází u ODS a Konzervativní strany k názorovému posunu směrem k tvrdšímu euroskepticismu ve zkoumaném období a také zda dochází k proměně zdrojů euroskepticismu.*) a autorka se v textu konzistentně snaží o její zodpovězení. Práce stojí na vcelku solidních teoretických základech, byť některé důležité teorie euroskepticismu, které by se pro autorčino pojetí jevily jako relevantní, jsou opomenuty (Conti) a jiným je věnován jen minimální prostor (Kopecky, Mudde). Fakticky tak teoretický rámec tvoří zejména dvě teorie. Kromě v ČR dobře známé leč poněkud problematické Taggartovy a Szczerbiakovy typologie se opírá i o typologii zdrojů euroskepticismu z pera Cécile Leconte. Kapitola obsahuje též dobře provedený exkurs k „ideologii“ konzervatismu.

Struktura práce je logická. Po teoretické části následují kapitoly věnované oběma zkoumaným stranám a vývoji jejich euroskepticismu. O něco slabší i rozsahem skromnější je další (celkově pátá) kapitola věnovaná evropské spolupráci obou stran. Je škoda, že při pojednání frakce ECR v Evropském parlamentu nevykročila Tereza Česká trochu odvážněji mimo rámec vlastního tématu a nevěnovala alespoň zběžnou pozornost ostatním členům ECR – zejména pak ve světle zajímavého vývoje po evropských volbách 2014.

Převážně kvalitní je však šestá kapitola nazvaná „Jaký euroskepticismus“, kde autorka porovnává postoje a proměny postojů obou stran k tématům Lisabonské smlouvy a Fiskálního paktu. Součástí této kapitoly je i zařazení obou stran do výše představených typologií. Při svém váhání ohledně řazení obou stran do Taggartovy a Szczerbiakovy typologie (měkký vs. tvrdý euroskepticismus) se Tereza Česká tak trochu stává obětí nedostatků samotné této typologie a jejího vymezení – ostatně v teoretické části se nad těmito slablinami mohla důkladněji pozastavit. Autorka si správně všimá určité hraničnosti pozice obou stran (např. Konzervativci a jejich postoj k referendu o členství Británie v EU). Její finální argument pro měkký euroskepticismus – totiž že opačná kategorie je vyhrazena úzce pro strany okrajové a antisystémové - však není příliš přesvědčivý. Ostatně tím se obloukem vracíme k výtce z předchozího odstavce. Kdyby Tereza Česká věnovala pozornost faktu, že na půdě

Evropského parlamentu se po volbách 2014 stali spojenci Toryů a marginalizované ODS právě subjekty mnohými kdysi považované za okrajové (Praví Finové, Dánská lidová strana a další), možná by k přespříliš schematizujícím kategoriím jako „antisystémová strana“ přistupovala opatrněji.

Doporučuji práci k obhajobě s hodnocením velmi dobře.